

שאני אדמה ואדם, סיפורי נשים עד קום המדינה, בחרה ההדירה והוסיפה אחרית דבר: יפה ברלוביץ. ערכה: חנה נווה, הוצאת הספרייה החדשה, סדרת מגדרים 2003, 360 עמ'

27 סיפורים שכתבו 19 נשים, בטרם קום המדינה, תקופה שספרות הנשים שנכתבה בה, כמעט לא זכתה להתייחסות. בקובץ: נחמה פוחצ'בסקי, יהודית הררי, אירה יאן, רבקה אלפר, אלישבע ביחובסקי, אסתר ראב, מרים ברנשטיין כהן, שולמית קלוגאי, אמה לויז תלמי, שרה גלזמן, רוחמה חזנוב, שושנה שבבו, יהודית מנש, דבורה בארון, בתיה כהנא, פנינה כספי, שושנה שריא, לאה גולדברג, יהודית הנדל.

איתמר יעוז-קסט: **7 כמות-יחיד, מהוויה דו-שורשית עד הוויה אמונית דתית**, הוצאת עקד 2003, 267 עמ'
מהוויה דו-שורשית עד הוויה אמונית דתית, על רקע השלכות השואה; מסות שנכתבו בשנים 1974-2002 - תחנות שונות במסע בעולם השירה, המציגות מפגש עם היהדות והישראליות.

יגאל בן-אריה: **הארץ שהבטיחה**, הוצאת כרמל 2003, 62 עמ'
"אמר הבעל לאשתו אלולא היינו חיים שנואים / היית נושאת על כתפך את דליי המים במעלה ההר / ומגיעה אל ביתנו והדליים ריקים

לחלוטין. / שר הבעל לאשתו שיר קברט זול / מותקי חמתמונתקי / עוד מעט אמותקי / ויבוא עוד מותקי... " (עמ' 54, חיי משפחה).

מקסים גילן: **בכית קורס**, הוצאת מטען, "כך הינשוף" 2003, 108 עמ'
"אני כותב בארץ האיוב / פתקים בצופן, כאילו למחותר / כותב. אוהב את האיוב / כמו בת ערובה סגורה בעיר קודרת. // [...] אני כותב גם בשמחה ולא דווקא לאיד / אני כותב כאן בדיוק, כותב כעד. / ומצג יציג. לא חלק מיריד. / נוכח-הנפקד. לא אופנתי כעת" (עמ' 9, בארץ אויב).

יוליה וינר: **על כסף על זקנה על מוות וזר**, מרוסית: חמוטל בר-יוסף, הוצאת כרמל 2003, 74 עמ'
ארבע פואמות שכתבה יוליה וינר, תסריטאית ומשוררת, בארץ מ-1971. "שירת הכסף"; "על זקנה ועל מוות"; "משפחתי מצד אבי"; "העיר הזאת ואני"; "ארץ קטנטונת מדינונת / ישראל / ברווזון מכוער של הים התיכון / נואשות מקפץ מגל אל משבר / מכה בכפיו מקציף את הים / רגע נראה לגמרי כבר לא / ספק ישנו ספק איננו / ספק כבר היה ספק רק יהיה..." (עמ' 62 מתוך: משפחתי מצד אבי).

אלישע פורת: **איקונין סדוק**, הוצאת גוונים 2003, 110 עמ'
סיפורים הנוגעים בנופי ארץ ישראל ובאנשיה - בעיר (ירושלים) ובקיבוץ, על פני ילדות, שנות מלחמה, התבגרות וכתובה.

אורי ש. כהן: **על מקומו בשלום**, ידיעות אחרונות ספרי חמד, סדרת פרוזה 2003, 171 עמ'
על אהבה, מחלה ומוות. המספר, שאביו מת מסרטן, נזכר בחיים בצל מחלת הנפש ממנה סבל האב, ומנהל רומן עם רוני, שאמה גוססת מסרטן.

פאולו מאורנסינג: **קנון מהופך**, מאיטלקית: אלון אלטרס, הוצאת כתר 2002, 148 עמ'
על רקע מסתורין של טירה גותית באוסטריה, אקדמיה קשוחה למוסיקה, עליית הנאציזם וכינור עתיק ונדיר, מתואר סיפור חברותם ופרידתם של שני נערים, שהם נגני כינור מחוננים.

עידן אלמוג: **דלתות**, ידיעות אחרונות ספרי חמד, סדרת פרוזה 2003, 152 עמ'
קובץ סיפורים שבמרכזם עומדות דמויות בשולי החיים; הגיבורים נתונים במקום שממנו הם מנסים להיחלץ וממנו זווית הראייה שלהם, גם אם מוגבלת, היא ייחודית ורגישה: אשה מוכה, ילד הסובל מהתעללות, חברו הטוב של אנס אלים ואחרים.

אווה טיקה: **טבילת הדרקון**, מפינית: רמי סערי, הוצאת כרמל 2003, 224 עמ'
על הוסר האיוון שבחברות. שתי נשים שונות זו מזו בחונות זו את זו לאורך השנים, ומנסות לפענח את עברן המשותף מילדותן.

מירון ח. איזקסון: **ביטול הליטוף הנשי**, הוצאת הקיבוץ המאוחד, קרן רבינוביץ לאמנויות, ריתמוס, סדרה לשירה, 2003, 94 עמ'
ספר שירים שביעי. "ובבוקר הודיעוני איברי / על ביטול הליטוף הנשי, / לא עוד אשה מלטפת אותך / ונותרו רק פגישות גוף אחרות. // ומה על זוג זקן מולי / והיא את גבו מלטפת? / "השניים נותרו מחולות אחרים", אומר לי איש גמיש / והים נרגע בידיו" (עינוי חדש, עמ' 17).

שיימוס היני: **סטיישן איילנד**, מאנגלית: יהודה ליטני, הוצאת כרמל 2003, 141 עמ'
מחזור שירים המתעד מסע שערך בשנות ה-70 המשורר האירי-קתולי, זוכה הנובל, לאי, שבו, כך מאמינים האירים הקתולים, הפתח לפורגטוריום. היני מתאר סדרה של מפגשים על האי, עם מתים בחייו. המתרגם הוסיף הערות ואחרית דבר. "...הנח לאחרים לעשות שק ואפר. / עזוב, הרפה, שכה. / הקשבת די. עכשיו השמע את ניגונך". // היה זה כאילו נכנסתי חופשי לחלל / לבדי, בלי שום דבר שלא ידעתי / קודם. טיפות גשם נשבו בפני (עמ' 92, XII).

ארי דה לוקה: **הר אדוני**, מאיטלקית: מרים שוסטרמן-פרובנו, הוצאת הספרייה החדשה, ספרי סימן קריאה 2003, 114 עמ'
סיפור אהבה בנפולי, בין ילד בן 13 וילדה בת גילו, קשת יום ומנוסה.

